

בעזרה שית
כ"ח טבת
תש"פ

מסכת: מנחות, חולין
פרק: י"ג, א'
משנה: י"א, א

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל ישראל בן לאה ע"ה

משנה י"א

רבינו עובדיה מברטנורא

נֹאמַר בְּעוֹלַת הַבְּהֵמָה (ויקרא א, ט) **"אִשֶּׁה רֵיחַ-נִיחוֹחַ"** "עולה אשה ריח ניחוח לה",
וּבְעוֹלַת הָעוֹף (שם שם, יז) **"אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחַח"** "עולה הוא אשה ריח ניחוח לה",
וּבַמִּנְחָה (שם ב, ב) **"אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחַח"** "והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח לה", **לְלֶמֶד:**
שְׂאֵחַד הַמִּרְבָּה היינו בין העשיר שמביא קרבנות יקרים (בהמות) **וְאֶחָד הַמִּמְעִיט**
ובין עני שמביא קרבנות זולים יותר (מנחות), שניהם שווים לפני הקב"ה ועושים לו נחת רוח בקרבנות שמביאים **וּבְלֶבֶד שְׂיִכּוֹן אָדָם אֶת דַּעְתּוֹ** כשמביא את קרבנותיו **לְשִׂמְיִם**
לקיים בכך את מצוות ה', ושבאמת כל אחד יביא את קרבנותיו לפי יכולתו הכלכליות.

חולין פרק א' משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

הַכֹּל שׁוֹחֲטִין כל המומחים, הבקיאים בהלכות שחיטה, מותר לתת להם לשחוט לכתחילה, אבל אם אין אנו יודעים אם השוחט בקיא בהלכות שחיטה אסור לתת לו לשחוט לכתחילה, **וּשְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה** ואם כבר שחטו, בודקים אם השוחטים בקיאים בהלכות שחיטה, שחיטתם כשרה, **חוּץ מִחֵרֶשׁ** אדם שאינו שומע ואינו מדבר, **שׁוֹטָה** אדם שאינו שפוי **וְקָטָן** לפני גיל בר מצווה שאינו חייב במצוות, שאפילו אם בקיאים הם בהלכות שחיטה, אין מוסרים להם בהמות לשחיטה, אף אם אחרים שומרים ובודקים אותם בשעת השחיטה **שֶׁמָּא יִקְלְקְלוּ בְּשְׁחִיטָתוֹ** היינו שישחטו שלא כהלכה*. **וְכֵלָן** היינו חרש, שוטה וקטן וכן מי שלא ידוע לנו אם בקיא הוא בהלכות שחיטה **שְׁשֻׁחָטוּ** בדיעבד **וְאַחֲרֵים רוֹאִין אוֹתָן** ובשעת השחיטה היו אנשים וראו ששחטו כהלכה - **שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה**. **שְׁחִיטַת נְכָרִי** גוי ששחט, ואפילו ששחט עפ"י ההלכה, ואף אם עמד יהודי והשגיח עליו ששחט כהלכה, הבהמה הינה - **נִבְלָה** כיוון שלגוי אסור לשחוט, ולכן כששחט את הבהמה הרי היא כמו שמתה מעצמה ולכן היא נבלה, **וּמִטְמֵאָה בְּמִשָּׂא** ואם אדם נושא מבשר בהמה זו הרי הוא נטמא**. **הַשׁוֹחֵט בְּלִילָה** בחושך ולא לאור אבוקה, **וְכֵן הַסּוֹמֵא** עוור **שְׁשֻׁחָט** אף שלא היו אנשים שהשגיחו עליו בשעת השחיטה - **שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה** בדיעבד, ברם לאור אבוקה מותר לשחוט בלילה לכתחילה. **הַשׁוֹחֵט בְּשֵׁבֶת** בשוגג, או **וּבְיוֹם הַכְּפּוּרִים** בשוגג, **אֵף עַל פִּי שְׂמֵת־חַיִּב בְּנִפְשׁוֹ** שכן אם היה שוחט במזיד היה מתחייב בשבת סקילה וביום הכיפורים כרת- **שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה** ברם מותר לאכול משחיטה זו, רק במוצאי שבת/מוצאי יום הכיפורים. דבר זה נלמד ממה שכתב התנא במשנה 'השוחט בשבת ויום הכיפורים' כדי ללמוד מיום כיפור על שבת, שכמו שאכילת

הכל שוחטין-בגמרא פריך, הכל שוחטים לכתחילה, ושחיטתן כשירה דיעבד. דמרישא משמע דהאי דמרבינן מהכל שוחטין לכתחילה, ובסיפא משמע דכי מרבינן מהכל, דיעבד מרבינן ליה אבל לכתחילה לא אתרבי. והא ליכא למימר כולה מתניתין לכתחילה וחדא קתני, דכיון דתנן הכל שוחטין פשיטא דכשרה. ובמסקנא מפרשא מתניתין בגמרא הכי, הכל שוחטין, כל המומחים היודעים הלכות שחיטה שוחטין, ואף על פי שאין מוחזקין, שלא שחטו לפנינו שלוש פעמים לראות אם יש בהן כוח שלא יתעלפו בשחיטה ויבואו לידי שהיה. במה דברים אמורים דחשיבי מומחים, בזמן שאלו המוסרים לו לשחוט יודעים ומכירים בו שידוע הלכות שחיטה, אבל אם אין יודעים בו אם יודע הלכות שחיטה, לא ישחוט. ואם שחט, בודקין אותו, ואם יודע הלכות שחיטה שחיטתו כשרה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

הבשר שנשחט ביום הכיפורים אסורה ביום הכיפורים מפני הצום ומותרת רק בצאת הצום, אף מה שנשחט בשבת יהיה מותר לאכילה רק בצאת השבת, ובמוצאי שבת יכול לאכול מהבשר גם השוחט עצמו היות ושחט בשוגג, וגם אנשים אחרים.

*ואפילו אם שחטו בדיעבד ולא עמדו אנשים שבדקו אותם בשעת השחיטה שחיתתן פסולה, שמא קלקלו בשחיטה.

**ברם בשר הבהמה ששחט גוי מותר בהנאה, ואין אנו אומרים ששחט לצורך עבודה זרה שאז הבשר אסור בהנאה, שכן המדובר כאן בגוי שאינו עובד עבודה זרה, אלא ממשיך הוא בדרך שלימדו אותו אבותיו.

המשך רבינו עובדיה מברטנורא

חויץ מחרש שוטה וקטן - דאפילו דיעבד ויודעים הלכות שחיטה אסור לאכול משחיטתו. דתמיד הן מוחזקין לקלקל, שאין בהן דעת.

וכולן ששחטו. מדלא קתני ואם שחטו, אלא וכולן ששחטו, משמע דלאו אחרש שוטה וקטן גרידא קאי אלא אף אשאי יודעים בו אם יודע הלכות שחיטה דרישא קאי, דבדקין אותו. ואי ליתיה קמן דלבדקיה, ושחט ואחרים רואין אותו, שחיטתו כשרה.

ולית הלכתא כי האי מתניתין. אלא אף על גב דאין אחרים רואין אותו וליתיה קמן דלבדקיה שחיטתו כשרה, דרוב מצויין אצל שחיטה מומחים הן, ואף לכתחילה שוחטין אף על פי שאין אחרים רואין אותו.

שחיטת נכרי. אפילו כהלכתה וישראל עומד על גביו, נבלה. אבל אינה אסורה בהנאה, דדווקא שחיטת מין האדוק לעבודה זרה אסורה בהנאה, דסתם מחשבת מין לעבודה זרה, אבל נכרי האמור כאן הוא מאותן שמעשה אבותיהן בידיהן.

ומטמאה במשא. כדכתיב (ויקרא י"א) "והנושא את נבלתה" וגו', ואעפ"י שלא נגע. ולא היה צריך למתני, דכיון דנבילה היא בידוע שנבילה מטמאה במשא, אלא לומר לך, זו מטמאה במשא בלבד, ויש לך אחרת שמתמאה אפילו באוהל, ואי זו, זו תקרובת עבודה זרה.

השוחט בלילה וכן הסומא. תנא שוחט בלילה דומיא דסומא, מה סומא באפילה אף השוחט בלילה באפילה, ובהאי הוא דתנא השוחט דיעבד אין לכתחילה לא, אבל כשאבוקה כנגדו אפילו לכתחילה שוחטים בלילה.

השוחט בשבת. אף על פי שאם היה מזיד היה מתחייב בנפשו, שחיטתו כשרה. ומיהו אסורה באכילה ליומה, דלהכי תני בשבת וביום הכפורים, לאקושי שבת ליום הכיפורים, מה יום הכיפורים אסורה באכילה כל אותו היום משום עינוי, אף שבת אסורה באכילה כל אותו היום. ולמוצאי שבת מותרת בין לו בין לאחרים. והשוחט לחולה בשבת דבהתיירא קא שחט, מותר לבריא לאכול ממנו באותו שבת בשר חי, אבל לא מבושל, שמא ירבה בשבילו